

คดีหมายเลขดำที่

๕๓/๒๕๖๑

คดีหมายเลขแดงที่

/๒๕๖๑

ทรงลงนาม

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

(นายกิตติพงษ์ เตชะพัฒนชัย)

ศาลฎีกาและครอบครัวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

(นายคมศักดิ์ ดันศิริรัมย์)

๑๓ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๑

ความอาญาและคดีแพ่งที่เกี่ยวเนื่องกับคดีอาญา

๖ กค ๖๑

ระหว่าง

พนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

โจทก์

นางสาวศิริขวัญ สุขใส ที่ ๑

เด็กหญิงศิริพร สุขใส โดยนางสาวศิริขวัญ สุขใส ผู้แทนโดยชอบธรรม ที่ ๒

ผู้ร้อง

นายอำมรินทร์ มนะหมัด

จำเลย

เรื่อง ช่มชู้นกระทำชำเรา ความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดต่อเสรีภาพ

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายกรรมต่างกัน คือ ประมาณต้นเดือน
ธันวาคม ๒๕๖๐ ถึงกลางเดือนธันวาคม ๒๕๖๐ วันใดไม่ปรากฏชัด เวลากลางวัน จำเลยโดยปราศจากเหตุ
อันสมควร พราวดักเด็กหญิงศิริพร สุขใส อายุ ๑๓ ปีเศษ (เกิดวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๔๗) ซึ่งเป็นเด็กอายุยังไม่เกิน
สิบห้าปีไปเสียจากนางสาวศิริขวัญ สุขใส ผู้เสียหายที่ ๑ ซึ่งเป็นมารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล เพื่อการ
อนาจาร ภายหลังกระทำความผิดดังกล่าวแล้วจำเลยพาผู้เสียหายที่ ๒ ไปเพื่อการอนาจารและได้กระทำ
ชำเราผู้เสียหายที่ ๒ ซึ่งมีใช้ภริยาของจำเลยโดยใช้วิธีข่มขืนของจำเลยสอดใส่เข้าไปในอวัยวะเพศของ
ผู้เสียหายที่ ๒ เพื่อสนองความใคร่ของจำเลย เมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๑ เวลากลางวัน จำเลยโดย
ปราศจากเหตุอันสมควรพราวดักผู้เสียหายที่ ๒ ไปเสียจากผู้เสียหายที่ ๑ ซึ่งเป็นมารดาผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล

คดีหมายเลขดำที่

๕๓/๒๕๖๑

คดีหมายเลขแดงที่

/๒๕๖๑

- ๒ -

เพื่อการอนาจาร ภายหลังกระทำความผิดดังกล่าวแล้ว จำเลยพาผู้เสียหายที่ ๒ ไปเพื่อการอนาจาร และกระทำชำเราผู้เสียหายที่ ๒ ซึ่งมีใช้ภริยาของจำเลยโดยใช้วิธีข่มขู่และใช้กำลังเข้าไปในอวัยวะเพศของผู้เสียหายที่ ๒ เพื่อสนองความใคร่ของจำเลย เหตุเกิดที่ตำบลไชยราช อำเภอบางสะพานน้อย และตำบลพงศ์ประศาสน์ อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เกี่ยวพันกัน ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑, ๒๗๗, ๒๘๓ ทวิ, ๓๑๗

จำเลยให้การรับสารภาพ

ระหว่างพิจารณาผู้เสียหายทั้งสองยื่นคำร้องขอบังคับจำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้ผู้เสียหาย X

ที่ ๑ เป็นเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท และผู้เสียหายที่ ๒ เป็นเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี

นับแต่วันทำละเมิด ก่อนที่ผู้เสียหายทั้งสองจะได้รื้อถอนคำร้องขอค่าสินไหมทดแทน ๗๕๐ บาท

จำเลยยื่นคำให้การในส่วนแพ่งว่า ค่าเสียหายที่ผู้ร้องทั้งสองเรียกนั้นสูงเกินไป X ... ผู้เสียหายทั้งสองได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลสั่งให้จำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทน ๗๕๐ บาท

พิเคราะห์พยานหลักฐานของโจทก์ประกอบคำรับสารภาพของจำเลยแล้ว ข้อเท็จจริง

เบื้องต้นรับฟังได้ว่า เด็กหญิงศิริพร สุขใส ผู้ร้องที่ ๒ เกิดวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๔๗ ตามสำเนาสูติบัตร เอกสาร X

หมาย จ. ๒ พักอาศัยอยู่กับนางสาวศิริขวัญ สุขใส ผู้เสียหายที่ ๑ ซึ่งเป็นมารดา ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุ

ตามฟ้อง มีคนร้ายขึ้นกระทำความชำเราผู้ร้องที่ ๒ หลังเกิดเหตุแพทย์ได้ตรวจร่างกายผู้ร้องที่ ๒ แล้ว พบว่าผู้ร้องที่ ๒ X ...

ผ่านการร่วมประเวณี ปรากฏตามผลการชันสูตรบาดแผลของแพทย์เอกสารหมาย จ. ๕ ผู้ร้องทั้งสองแจ้งความ

ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน ต่อมาจำเลยเข้ามาขอตัว พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาในชั้นรับมอบตัวว่า พรากเด็ก X ...

อายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล เพื่อการอนาจาร พาดังกล่าวอายุยังไม่เกินสิบห้าปี

ไปเพื่อการอนาจาร แม้ผู้นั้นจะยินยอมก็ตาม และกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีซึ่งมิใช่ภริยาหรือ X

สามีของตนโดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม จำเลยให้การรับสารภาพ ตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา

(แผ่นที่ ๒ จากจำนวน แผ่น)

คดีหมายเลขดำที่

๕๓/๒๕๖๑

คดีหมายเลขแดงที่

/๒๕๖๑

- ๓ -

๙ เอกสารหมาย จ. ๙ ขึ้นสอบสวนแจ้งข้อหาเช่นเดียวกับชั้นรับมอบตัว จำเลยให้การรับสารภาพ ตามบันทึก

คำให้การของผู้ต้องหาเอกสารหมาย จ. ๑๐

~~จำเลยไม่รับมอบตัว~~

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า จำเลยกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ สำหรับ

ความผิดฐานกระทำความผิดอาชญากรรมไม่เกินสิบห้าปี และผู้ต้องหาเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี เพื่อการอนาจาร

มิใช่ความผิดที่กฎหมายกำหนดอัตราโทษอย่างต่ำไว้ให้จำคุกตั้งแต่ห้าปีขึ้นไปหรือโทษสถานหนักกว่านั้น

เมื่อจำเลยให้การรับสารภาพ จึงฟังได้ว่าจำเลยกระทำความผิดข้อหาดังกล่าวโดยไม่จำเป็นต้องสืบพยาน

ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๖ วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติ

ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๖ ส่วนข้อหา

พรากเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเพื่อการอนาจารนั้น โจทก์มีนางสาวศิริขวัญ สุขใส ผู้ร้องที่ ๑ เป็นพยาน

เบิกความว่า เมื่อประมาณปลายปี ๒๕๖๐ จำเลยส่งข้อความมาทางโทรศัพท์ของผู้ร้องที่ ๑ ขออนุญาตพา

ผู้ร้องที่ ๒ ไปเที่ยวงานวัดในเขตอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้ร้องที่ ๑ บอกว่าพาไปได้

แต่ไปเที่ยวตรงไหนก็ให้อยู่ตรงนั้น และไม่ให้กลับมิด ต่อมาวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๑ จำเลยส่งข้อความ

มาที่โทรศัพท์ของผู้ร้องที่ ๑ ว่า ขออนุญาตพาผู้ร้องที่ ๒ ไปเที่ยวงานวันเกิดของจำเลย แล้วจำเลยมารับผู้ร้องที่ ๒

เวลาประมาณ ๙ นาฬิกา ต่อมาวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ผู้ร้องที่ ๑ เกิดความสงสัยว่าผู้ร้องที่ ๒

เพิ่งหมดประจำเดือนไปเมื่อ ๒ วัน ที่ผ่านมา เหตุใดจึงไปซื้อผ้าอนามัยมาใช้อีก จึงสอบถามผู้ร้องที่ ๒ ว่า

มีความสัมพันธ์ทางเพศกับจำเลยหรือไม่ ผู้ร้องที่ ๒ ตอบว่ามีสองครั้ง ครั้งแรกในวันที่จำเลยพาไปเที่ยว

งานวัด ส่วนครั้งที่ ๒ ในวันที่จำเลยพาไปงานวันเกิดของจำเลย โดยจำเลยพาผู้ร้องที่ ๒ ไปมีเพศสัมพันธ์กัน

ที่บ้านของจำเลย หลังจากทราบเรื่องผู้ร้องที่ ๑ พาผู้ร้องที่ ๒ เดินทางไปที่บ้านของจำเลย ได้พบบิดาจำเลย

จึงบอกว่าจำเลยมีเพศสัมพันธ์กับผู้ร้องที่ ๒ ขอให้รับผิดชอบ แต่บิดาจำเลยพูดว่าไม่รับผิดชอบ ผู้ร้องที่ ๑

คดีหมายเลขคำที่

๕๓/๒๕๖๑

คดีหมายเลขแดงที่

/๒๕๖๑

- ๔ -

จึงพาผู้ร้องที่ ๒ ไปแจ้งความดำเนินคดี เห็นว่าผู้ร้องที่ ๑ ไม่เคยรู้จักจำเลยและไม่มีสาเหตุโกรธเคือง
กับจำเลยมาก่อน ไม่มีเหตุระแวงสงสัยว่าจะแกล้งเบิกความปรักรำจำเลยให้ต้องรับโทษ ทั้งเรื่องที่เกิดขึ้น
เป็นที่เสื่อมเสียกับผู้ร้องที่ ๒ ซึ่งเป็นบุตรสาวของผู้ร้องที่ ๑ เอง เชื่อว่าผู้ร้องที่ ๑ เบิกความไปตามความจริง
ทั้งในชั้นสอบสวนจำเลยให้การรับสารภาพและให้การถึงพฤติการณ์การกระทำความผิดอย่างละเอียด
ตามบันทึกคำให้การของผู้ต้องหาเอกสารหมาย จ. ๑๐ เชื่อว่าให้การรับสารภาพโดยสมัครใจ ประกอบกับ
จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า จำเลยพาผู้ร้องที่ ๒ ไปกระทำชำเราจริง
ซึ่งการกระทำดังกล่าวทำให้อำนาจปกครองของผู้ร้องที่ ๑ ที่มีต่อผู้ร้องที่ ๒ ถูกกระทบหรือถูกกระทบกระเทือน
โดยผู้ร้องที่ ๑ มิได้รู้เห็นยินยอมด้วย การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดฐานพรากเด็กอายุยังไม่เกิน
สิบห้าปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครองหรือผู้ดูแล โดยปราศจากเหตุอันสมควรเพื่อการอนาจาร
ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๑๗ วรรคสาม พยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบมารับฟังได้จนเป็นที่
พอใจว่าจำเลยกระทำความผิดตามฟ้อง

มีปัญหาต้องวินิจฉัยอีกประการว่า จำเลยต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ร้องทั้งสอง

หรือไม่ เพียงใด เห็นว่า จำเลยกระทำความผิดอาญาซึ่งถือเป็นการทำละเมิดต่อผู้ร้องทั้งสอง จำเลยจึงต้อง
ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ร้องทั้งสอง ได้ความจากคำเบิกความของผู้ร้องที่ ๑ ว่า การกระทำของจำเลย
ทำให้ผู้ร้องที่ ๑ ได้รับความอับอายเสื่อมเสียชื่อเสียง ส่วนผู้ร้องที่ ๒ ได้รับความเสียหายแก่ร่างกาย และทุกข์ทรมาน
ทางจิตใจ ผู้ร้องทั้งสองจึงมีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงินได้
เห็นสมควรกำหนดค่าสินไหมทดแทนให้ผู้ร้องที่ ๑ เป็นเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท และผู้ร้องที่ ๒ เป็นเงิน
๑๐๐,๐๐๐ บาท โดยหักเงินที่จำเลยวางชดใช้ให้ผู้ร้องทั้งสองคนละ ๑๐,๐๐๐ บาท ออก คงเหลือเงิน
ที่จำเลยต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้ผู้ร้องที่ ๑ จำนวน ๔๐,๐๐๐ บาท และผู้ร้องที่ ๒ จำนวน ๙๐,๐๐๐ บาท

(แผ่นที่ ๔ จากจำนวน แผ่น)

คดีหมายเลขดำที่
คดีหมายเลขแดงที่

๕๓/๒๕๖๑
/๒๕๖๑

- ๕ -

ส่วนที่ผู้ร้องทั้งสองขอคัดออกเบี้ยนับแต่วันทำละเมิดนั้น เห็นว่าผู้ร้องทั้งสองจำวันที่เกิดการทำละเมิดไม่ได้ X

แน่ชัด คงจำได้เพียงว่าประมาณปลายปี ๒๕๖๐ จึงเห็นควรให้คัดออกเบี้ยได้นับแต่วันยื่นคำร้อง (วันที่ ๔ X

รวม

กรกฎาคม ๒๕๖๑) เป็นต้นไป

พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๗

วรรคหนึ่ง, ๒๘๓ ตรี วรรคสอง, ๓๑๗ วรรคสาม การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรม

ต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ขณะ

กระทำความผิดจำเลยมีอายุกว่าสิบห้าปีแต่ต่ำกว่าสิบแปดปี ลดมาตราส่วนโทษลงครึ่งหนึ่งตาม

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๕ ฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีกับฐานพาเด็กอายุ

ยังไม่เกินสิบห้าปีไปเพื่อการอนาจารเป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท

ให้ลงโทษฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีอันเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตาม

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุก ๒ ปี และปรับ ๕๐,๐๐๐ บาท รวม ๒ กระทง เป็นจำคุก

๔ ปี และปรับ ๘๐,๐๐๐ บาท ฐานพรากเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเพื่อการอนาจาร จำคุก ๒ ปี ๖

เดือน และปรับ ๕๐,๐๐๐ บาท รวม ๒ กระทง เป็นจำคุก ๔ ปี ๑๒ เดือน และปรับ ๑๐๐,๐๐๐ บาท

จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กระทงละกึ่ง

หนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๔ ปี ๖ เดือน และปรับ ๙๐,๐๐๐ บาท

พิเคราะห์รายงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์แล้ว เห็นว่า

จำเลยได้บรรเทาผลร้ายโดยวางเงินค่าเสียหายให้ผู้ร้องทั้งสองบางส่วน ความประพฤติทั่วไปของ
จำเลยไม่มีข้อเสียหายร้ายแรง จำเลยเพิ่งกระทำความผิดครั้งแรก ผู้ปกครองจำเลยยังรักใคร่ห่วงใย

และประสงค์จะรับตัวจำเลยไปอบรมดูแลเอง อีกทั้งปัจจุบันจำเลยอยู่ในระหว่างศึกษาระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๒ เห็นควรให้โอกาสจำเลยกลับตนเป็นพลเมืองดี อาศัยอำนาจตาม

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ และพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธี

พิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔๔ (๒) โทษจำคุกและโทษปรับให้รอ

การลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี แต่ให้คุมความประพฤติจำเลยไว้ ๑ ปี โดยมีเงื่อนไขดังนี้

๑. ให้จำเลยไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ ๔ เดือนต่อครั้ง

๒. ให้จำเลยกระทำกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ตามที่
พนักงานคุมประพฤติและจำเลยเห็นสมควรมีกำหนด ๑๕ ชั่วโมง

๓. ให้จำเลยตั้งใจศึกษาเล่าเรียน

๔. ห้ามจำเลยคบหาสมาคมกับบุคคลผู้มีความประพฤติไม่ดี ห้ามเที่ยวเตร่

ในเวลากลางคืนหรือสถานเริงรมย์ทุกแห่ง และห้ามเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษทุกชนิด

ให้จำเลยชำระเงินจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาทแก่ผู้ร้องที่ ๑ และจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาทแก่ผู้ร้องที่ ๒ พร้อมดอกเบี้ยของต้นเงินจำนวนดังกล่าวในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันยื่นคำร้อง (วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๑) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้องทั้งสอง ค่าฤชาธรรมเนียมระหว่างผู้ร้องทั้งสองกับจำเลยให้เป็นพับ.

(นางสาวอภิณห์พร เพชรรววิวัฒน์)

นายสมบัติ สมจิต

นางละออ หาญณรงค์

นายสมบูรณ์ เอื้ออักษณาสัย

น.ก.อภิณห์พร ๐๙๘๒๘๐๐๒๒๑